

סוגי סלעים מגמטיים

אדום-אפור	שחור	
<p>ריוליט</p> 	<p>בזלת</p> 	<p>וולקני (דק גביש)</p>
<p>גרניט</p> 	<p>גברו</p> 	<p>פלוטוני (גס גביש)</p>

סלעים מגמטיים נוספים

טוף

סלע פירוקלאסטי עשוי מאפר וחלקיקים שהתפרצו מהר געש

פורפיר

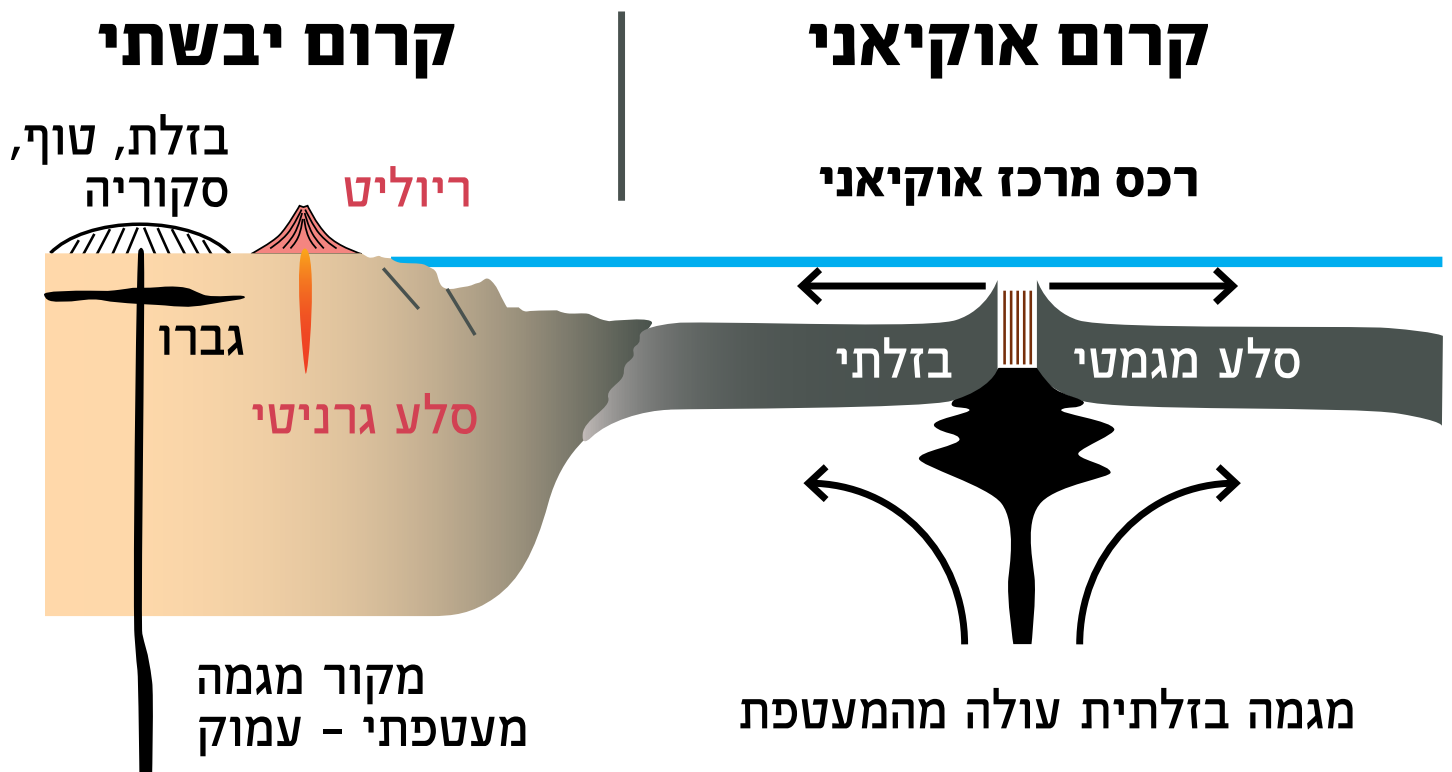
סלע פלוטוני עם גבישים גדולים במטריקס דק גביש

הסלעים המגמטיים מחולקים על פי הרכב כימי (צבע) וסביבת היווצרות (גודל גביש):

- לסלעים וולקניים יש גבישים קטנים, משום שהתקררו מהר מעל או קרוב לפני השטח. לסלעים פלוטוניים יש גבישים גדולים משום שהתקררו לאט בעומק האדמה.
- הסלעים השחורים עשירים במגנזיום וברזל; הסלעים האדומים-אפורים מורכבים בעיקר מגבישי קוורץ (לבן/אפור), פלדספר (כתום) ומיקה (משטחים שקופים/אפורים).

הרכב הסלעים משקף את מקור החומר המגמטי:

גרניטים מקורם בהתכה של קרום יבשתי (למשל באילת וסיני); בזלות מקורן בנתך מהמעטפת ולכן הן נפוצות ביותר בקרום האוקיאני.

- בסלעים פורפיריים הגבישים הגדולים החלו להתגבש בעומק ואז הוסעו קרוב לפני השטח בתוך מגמה שהתקררה מהר וגיבשה גבישים קטנים. ניתן למצוא פורפיריים בלקולית של הרמון ובסילים בנחל רמון.
- בסלעי טוף יש חללים כלואים בין החלקיקים שהתלכדו והתקררו תוך כדי "מעוף" (לכן הם קלים יחסית). הטוף ברמון הינו בזלתי (שחור).